

## Început de Mileniu

Ruxandra C

---

Mă simt strivită astăzi  
de secolul-Atom,  
Și-aș vrea să strig întruna  
că nu-s robot, ci Om

Mai cânt, visez la stele  
Și plâng atunci când pot  
De teama de-a ajunge  
să fiu cândva Robot.

Priviți! Am sentimente,  
iubiri și gelozii,  
Am amintiri păstrate  
de când eram copii.

Am și greșeli-cu carul,  
Păcate?-nu mai spun,  
Iubesc lumina, ploaia  
Și-o casă la un drum,

Și o icoană sfântă,  
la care să mă-nchin  
Când bate câte-un clopot  
Cu bronzul său divin.

Și de vei vrea hotarul  
Să îl pășești- nu poți,  
Eu aș muri cu tine  
În lumea de roboți!